

‘Ze willen hier allemaal Europeaantje spelen’

Barry Madlener (geboren te Leiden op 6 januari 1969) is opgegroeid in Oostvoorne. Na geruime tijd makelaar te zijn geweest, maakte hij in 2002 de overstap naar de politiek. Op 14 maart 2002 werd hij als nummer elf op de lijst van Leefbaar Rotterdam geïnstalleerd als lid van de gemeenteraad van Rotterdam. Tevens fungeerde hij als persvoorlichter van de fractie. In 2005 sloot hij zich aan bij de PVV van Geert Wilders en een jaar later werd hij namens die partij lid van de Tweede Kamer. In 2009 werd Madlener lijsttrekker voor de PVV tijdens de Europese verkiezingen van juni dat jaar. De PVV haalde vier zetels en werd daarmee de tweede grootste partij van Nederland in het Europees Parlement. In de zomer van 2012 werd bekend dat Madlener na de verkiezingen van 12 september 2012 terug zou keren naar de Tweede Kamer.

Barry Madlener tijdens de plenaire vergadering op 12 oktober 2011.

Het hier volgende interview vond plaats tijdens de regeerperiode van het kabinet-Rutte I. De PVV leverde vanuit de Tweede Kamer gedoogsteun aan deze coalitie op basis van een zogeheten gedoogakkoord. Op 21 april 2012 beëindigde de PVV haar gedoogsteun vanwege gebrek aan overeenstemming over de terugdringing van het begrotingstekort. Enkele dagen later bood premier Rutte het ontslag van zijn kabinet aan bij de koningin.

– Uw partij is kritisch ten aanzien van het Europees Parlement. Welk belang hecht uw partij er precies aan om desondanks vertegenwoordigd te zijn in het Parlement?

Kijk, we zijn geen voorstander van dit Europa en dus ook niet van dit Europees Parlement, maar het is er wel. Dus als we invloed willen hebben, zullen we er moeten zijn. We willen dit Europees Parlement minder taken en bevoegdheden geven, het liefst zelfs afschaffen, maar zolang het Parlement er nog is, gaan we natuurlijk niet onze invloed prijsgeven aan andere partijen. Als wij hier niet zouden zitten, zou een andere partij die zetels innemen, en daar zijn we natuurlijk niet bij gediend. We hebben dus een heel pragmatische insteek. We zien liever een heel ander Europa, en die strijd voeren we in Nederland, maar ook in het Europees Parlement. In het Parlement wordt namelijk wel heel veel wetgeving gemaakt en beslist voor Nederland. Daar kunnen we vanuit de oppositierol invloed op uitoefenen. Onze taak is dan ook om onze partij in Den Haag te informeren over wat ze hier allemaal van plan zijn.

– U werd in 2009 lid van het Europees Parlement. Kunt u iets vertellen over uw persoonlijke ambities om lid te worden van het Parlement? Of bent u door uw partij gevraagd?

Beide. Ik ben een van de pioniers van de PVV en in die zin sowieso betrokken bij de PVV, ook bij waar we voor staan. Ik vind dat het lidmaatschap van het Europees Parlement bij een volwaardige partij hoort. In een vroegtijdig stadium, ruim een jaar voor de Europese verkiezingen van 2009, heb ik aangegeven dat het – wil de PVV een belangrijke partij zijn en volwaardig meedoen aan het wetgevingsproces, ook vanuit Europa – belangrijk is om mee te doen aan de verkiezingen. Het Parlement is er nu eenmaal en het neemt belangrijke besluiten, ook voor Nederland. Ik heb dat toen tegen Geert¹ gezegd en aangegeven dat als hij mij daarvoor zou vragen, ik bereid was naar het Europees Parlement te gaan. Geert heeft daarover nagedacht en mij inderdaad gevraagd of ik lijsttrekker wilde worden. Dat was een jaar voor de verkiezingen.

Ik heb toen een heleboel huiswerk meegekregen. De hele zomervakantie heb ik me verdiept in de vraag hoe Europa werkt. Na de verkiezingen hebben we vier zetels behaald: we waren bijna de grootste partij.² Het was een buitengewoon succesvolle verkiezingscampagne. Alle andere partijen riepen traditioneel: ‘Wij zijn Europeaan’, ‘Wij gaan voor Europa’, ‘Voor een sterk en sociaal Europa’, etc. Toen heb ik bedacht: nee, we gaan niet voor Europa, we gaan voor Nederland. We moeten kijken naar wat we kunnen betekenen voor ons eigen nationaal belang. En dus bedacht ik de leus: ‘Voor Nederland’. Ik vond dat belangrijk, omdat andere landen dat ook doen. Nederlanders zeiden altijd: ‘We zitten hier voor Europa’, maar een Pool zegt: ‘Ik zit hier voor Polen’, en een Fransman zegt: ‘Ik kom op voor Frankrijk.’ Ik wilde dat

we patriottistisch gingen opereren en dat Nederland wat meer zou opkomen voor zijn eigen belang.

– Speelde voor uw partij uw parlementaire ervaring mee om u te vragen, of was het puur uw eigen ambitie om zitting te nemen in het Europees Parlement die de doorslag gaf?

Het was echt meer interesse van mijn kant. Ik ben raadslid geweest voor Leefbaar Rotterdam en later Tweede Kamerlid. In de Tweede Kamer zat ik in de commissie Verkeer en Waterstaat. Zowel in Rotterdam als in de Tweede Kamer merkte ik dat er heel veel wetgeving uit Brussel kwam. Kijk naar immigratie. Ook het lidmaatschap van Turkije heeft te maken met immigratie en met de Europese cultuur en de islam. Dat zijn zaken waar Europa veel over te zeggen heeft.

– Over de macht van het Europees Parlement gesproken: kunt u een voorbeeld noemen waaruit de macht van het Parlement blijkt en een waar het Parlement op de grenzen van zijn macht stuit?

De macht van het Europees Parlement blijkt uit het feit dat op een groot aantal gebieden, bijvoorbeeld immigratie, de medewetgevingsprocedure geldt. Zeker na het Verdrag van Lissabon is dat het geval. Dus als de regeringsleiders iets hebben besloten, moet het Parlement het daarmee eens zijn, anders gebeurt het niet. Zeker op het gebied van immigratie zie je dat het Europees Parlement veel macht heeft.

De zwakte van het Europees Parlement zie je bij de begroting. Lidstaten hebben nog steeds een veto over de begroting. Het Europees Parlement wil steeds meer doen en steeds meer geld hebben. Het Europees Parlement wilde onlangs het budget met 7 procent verhogen, maar de regeringsleiders hebben dat tegengehouden. Onlangs heeft de Europese Commissie echter opnieuw voorgesteld om volgend jaar het budget met 7 procent te verhogen. Dus wij riepen gelijk, ook richting de Nederlandse regering: 'Jongens, let op! Ze flikken het geintje volgend jaar weer!' Dat kunnen de nettobetalers natuurlijk ophoesten. Veel landen zijn netto-ontvangers; hun maakt het natuurlijk niets uit. Die denken: hoe meer, hoe beter, want hoe meer wij krijgen. Maar de Nederlanders kunnen dat gaan betalen. Nederland betaalt per hoofd van de bevolking het meest en dat willen we niet.

– En als u de macht van het Europees Parlement ten opzichte van de overige Europese instellingen vergelijkt met het Nederlandse parlement ten opzichte van de Nederlandse regering? Het Europees Parlement heeft bijvoorbeeld het recht om de nieuwe Europese Commissie bij haar installatie af te wijzen. Het

Nederlandse parlement heeft deze bevoegdheid niet ten opzichte van een nieuw aantredend kabinet. Daar geldt de zogenoemde vertrouwensregel. Hoe werkte dit verschil in bevoegdheden in de praktijk uit?

De Europese Commissie *an sich* is niet machtig. De Commissie is het dagelijks bestuur van Europa en zal behalve het Parlement ook altijd de landen moeten raadplegen om een meerderheid te vinden. Dus de Commissie zit altijd met twee machtsblokken waartussen ze moet zien te opereren en – afhankelijk van het dossier – meerderheden moet zien te halen.

– En als u dat vergelijkt met het Nederlandse parlementaire stelsel: de Tweede Kamer ten opzichte van de regering?

Dat is in Nederland duidelijker. In Nederland controleert het parlement de regering. Het Europees Parlement controleert echter niet de Europese Commissie als regerende instantie. Er bestaat geen Europese regering, dus in die zin is dat in Europa lastiger. Hier heb je altijd een botsing tussen het Europees Parlement en de individuele landen. Je kunt niet zeggen: dit machtsblok controleert dat machtsblok. Het werkt hier veel diffuser en lastiger.

– Je zou dan kunnen zeggen dat de controle van het Europees Parlement vooraf plaatsvindt, omdat vooraf gewheeld en gedeald wordt. Hoe kijkt u daar tegen aan?

Zo werkt dat wel, ja. Hier wordt veel *gewheeld* en *gedeald*. Op die manier probeert men hier invloed uit te oefenen. De Commissie heeft daar rekening mee te houden en doet dat ook. De Commissie heeft als dagelijks bestuur wel bevoegdheden, en in die zin regeert ze wel enigszins, maar het is geen Europese regering die alles zomaar kan doen. Het Europees Parlement is ook niet te vergelijken met het nationale parlement. Het Europees Parlement is niet echt een representatief parlement.

– Hoe bedoelt u dat? Waar schort het dan precies aan volgens u?

Nederland heeft maar 3 procent van het aantal stemmen in dit Parlement en heeft dus maar weinig zeggenschap. Als er een voorstel komt dat voor Nederland heel nadelig is, dan kan het voorstel, zelfs als alle politieke stromingen in Nederland daartegen zouden zijn, toch doorgang vinden omdat Nederland in het Europees Parlement maar zo weinig invloed heeft. De netto-ontvangers hebben net zoveel zetels als de nettobetalers. Stel nu dat er een voorstel aan de orde komt dat pure geldverspilling is. Die netto-ontvangers maakt dat niet uit, want die ontvangen alleen maar van Europa. Het zijn juist de nettobetalers die dan zeggen: ‘Ho eens even, ons geld wordt verspild.’ Maar als die met elkaar geen meerderheid hebben, dan kunnen ze

weinig doen. Daarom is dit een heel vreemd parlement. Want Nederland is een klein land en heeft daarom heel weinig te zeggen, terwijl een groot land relatief heel veel te zeggen heeft, en dat vinden we niet eerlijk. Ten eerste betaalt Nederland veel te veel en ten tweede is Nederland een zelfstandig land. Waarom zouden we minder te vertellen moeten hebben dan Duitsland of Roemenië, terwijl we wel heel veel betalen? Dus het Europees Parlement is een vreemde constructie met een groot democratisch deficit. Sommigen willen dat oplossen door Europese politieke partijen te creëren. Maar een Duitser zal toch echt op een Duitser stemmen en een Fransman gaat echt niet op een Nederlander stemmen.

– Ik kan me dan zo voorstellen dat het werk als Europarlementariër veel frustrerender is dan het werk als Tweede Kamerlid.

Politiek is per definitie af en toe frustrerend. Dat heb ik in de gemeentepolitiek al gezien. Je krijgt lang niet altijd je zin, ook al vind je dat je vaak gelijk hebt. Maar als de meerderheid iets niet wil, dan krijg je dat niet voor elkaar. Aan de andere kant: ik ben een democraat en hecht erg aan de democratie, dus in die zin voel ik dat niet als een frustratie. Ik blijf me altijd inzetten voor mijn idealen en voor de idealen van mijn achterban, dat is mijn taak. Als ik geen meerderheid haal, dan heb ik mijn werk toch goed gedaan. Daarom frustrert het me maar zeer beperkt. Als je het echt als frustratie zou gaan voelen, houd je het in de politiek niet vol.

– In het Nederlandse parlement geldt een aantal ongeschreven regels. Zo wordt een verzoek van een Kamerlid dat een heropening van een debat wil veelal gehonoreerd. Kunt u voorbeelden geven van ongeschreven regels in het Europees Parlement?

De meest storende ongeschreven regel is dat we in het Europees Parlement allemaal aardig voor elkaar moeten zijn. Een PVV'er wil gewoon duidelijke taal spreken. Die wil gewoon zeggen: 'Dit vinden we een groot probleem en dat moeten we keihard aanpakken.' Toen we zeiden dat er sprake was van een tsunami van asielzoekers, ging er echt een storm door de zaal heen van: 'Hé, zo gaan we hier niet met elkaar om. We zijn hier toch allemaal bezig voor het Europese ideaal?' Ons optreden gaf in het begin dus een schokeffect. Ik merkte dat ze hier niet gediend waren van Eurosceptici. Men moest echt aan ons wennen. Men dacht: wat is dat nou voor iemand? Die zegt gewoon dat er een tsunami van islam plaatsvindt, dat kan toch niet? Dat heel politiek correcte dat we in Nederland ook heel lang gehad hebben, is hier enorm. Het is hier van: we zijn toch allemaal vriendjes? We willen toch allemaal een machtiger Europa? We zijn toch allemaal Europeaan? En on-

dertussen zijn ze natuurlijk vooral bezig met hun eigen belangen. Nou, daar doen wij niet aan mee.

– Maar bereikt u met uw houding niet het tegenovergestelde effect als u meerderheden wilt verwerven en invloed?

Nee, ik denk het niet. Wij hebben een Europakritische houding, maar we zijn wel pragmatisch. Ik heb niet de illusie dat we – zoals het Parlement nu is samengesteld – een meerderheid krijgen om Europa enorm te laten inkrimpen. In veel Europese landen zie je dat de Europacritici op winst staan en dat er een beweging aan de gang is om weer veel zaken landelijk te regelen in plaats van door Europa. Daar probeer ik aan bij te dragen door de burgers in Europa goed te informeren over wat hier precies gebeurt. Ik krijg dagelijks mails van mensen die klagen dat Europa zich met van alles bemoeit en die het gevoel hebben dat Europa het dagelijkse leven te veel gaat beheersen. Ik hoop dat die beweging steeds sterker wordt, zodat we bij de volgende verkiezingen meer invloed krijgen. Nu zijn we in het Parlement een minderheid en moeten we echt een oppositierol vervullen.

– Maar wat voor soort invloed hebt u precies in een Parlement met 736 leden? Als gevolg van het Verdrag van Lissabon zal het Parlement straks zelfs 751 leden tellen. Hoe is het mogelijk als individuele Europarlementariër in een Parlement met een dergelijke omvang iets te bereiken?

Er zitten hier 736 mensen, dus tel maar na wat de invloed van één Europarlementariër is. We hebben natuurlijk direct invloed door te stemmen.

– Maar als u zegt dat alles voorbesproken wordt, dan...

Ja, maar daarna moet er wel gestemd worden. Uiteindelijk is de stem het belangrijkste, want je kunt voorbespreken wat je wilt, als die meerderheid er niet is, dan gaat het niet door. Onze directe invloed bestaat uit vier stemmen van de 736 en soms maak je dan net het verschil. Ik kan geen voorbeelden noemen, maar soms zie je na een stemming dat een voorstel net vier stemmen tekortkomt. Dan hebben wij dus kennelijk dat verschil gemaakt. Als hier vier socialisten hadden gezeten, zou de uitslag anders hebben uitgepakt. We zoeken onze eigen wegen om invloed te hebben, en dat is de ene keer succesvoller dan de andere keer.

We hebben ook invloed door onze fractie in Nederland te informeren. We hebben regelmatig overleg via de mail of via de telefoon. En als hier iets speelt wat we niet goed vinden, dan treden we op. Zo staat er in het Verdrag van Lissabon een bepaling dat landen inzake financiële afdrachten kunnen afspreken dat ze niet bij unanimité besluiten maar bij meerderheid. Dat

is een heel gevaarlijke bepaling, want voor je het weet geef je je vetorecht op. We hebben toen via Raymond de Roon³ in de Tweede Kamer een motie ingediend dat Nederland in de Raad nooit zal meestemmen met landen die voorstellen om bij meerderheid te besluiten. En die motie heeft het gehaald.⁴ Dus zo hebben we ons vetorecht veiliggesteld. We hebben ook veel invloed door zaken bloot te leggen, zoals bepaalde ongeoorloofde uitgaven, belangenverstrengelingen en corruptie. We onderzoeken dat en brengen dat naar buiten via de media, maar stellen dat ook hier in het Parlement aan de orde.

– En wordt er dan naar u geluisterd? Wordt daar dan ook wat mee gedaan?

Ja, daar wordt wel wat mee gedaan. Ik heb nu weer de corruptie⁵ aan de kaak gesteld. Dat zijn zaken waar we dus echt iets aan kunnen doen. En de media zijn belangrijk, want die geven druk op de publieke opinie en dat wordt toch gevoeld. Men luistert dus wel naar ons. Zo zie je dus dat we een heel nuttige en directe invloed en rol hebben hier in het Parlement. Maar anderzijds, als ik zeg: ‘We moeten het Europees Parlement afschaffen’, dan zal ik dat niet redden. . .

– U probeert dus op verschillende manieren invloed uit te oefenen, maar doet u dat ook via commissies van het Europees Parlement bijvoorbeeld?

Ook via de commissies. Mijn collega Daniel van der Stoep⁶ heeft in de budgetcommissie de Europese Commissie betrappt op te veel uitgaven. Ze wilde een uitgave doen die onder het Verdrag van Lissabon niet meer kon. Daarvoor kon dat wel. De Commissie probeerde stiekem onder de oude regels die uitgaven te doen. Hij was de enige die dat in de budgetcommissie aan de orde stelde. Door zijn optreden kon dat echter niet meer. Dat heeft miljarden gescheeld.

Maar de meeste en directe invloed hebben we via de gedoogsteun aan de regering in Nederland. Via de inzet van de regering in Europa hebben we invloed op wat hier gebeurt en op de Nederlandse inzet in Europa. We oefenen politieke druk uit op de regering en de coalitiepartijen. Die wijzen we de goede kant op.

– Heeft u veel contacten met bewindslieden?

Jazeker, ze komen hier regelmatig op bezoek, want er zijn heel belangrijke dingen te regelen. Bijvoorbeeld op het punt van de immigratie waar we afspraken over hebben en waar we constant een botsing zien tussen het Nederlandse beleid en Europese wensen en beleid. Die botsing wordt steeds heftiger. Kijk naar het geld. Nederland heeft gezegd: ‘Europa, stop eens met steeds meer geld uit te geven.’ En dat pleit hebben we gewonnen. Als er in

Nederland een andere regering had gezeten, dan had die gezegd: ‘Geen probleem!’ Of kijk naar het immigratiebeleid: daarvoor moeten richtlijnen keihard worden aangepast. Dat was ook de opdracht van de PVV aan de Nederlandse regering en dat heeft ze conform het gedoogakkoord maar te doen. Wij hebben echt gezorgd voor een veel kritischer houding van Nederland naar Europa. Nu zie je dus ook dat Nederland in het kamp komt van de Engelsen, de Denen en de Duitsers, die eveneens zeggen dat het geld niet goed wordt besteed en in corrupte zakken verdwijnt. Dus op die manier hebben we toch veel invloed.

– *Betekent dit dat de lijnen met de regeringsfracties in het Nederlandse parlement heel kort zijn?*

Ja.

– *Hoe frequent vindt er overleg plaats?*

Wekelijks.

– *Ook met ministers?*

Geert overlegt met de regering en wij hebben overleg met Geert. Op die manier hebben we invloed en controleren we de regering op haar inzet. Ik spreek ook met mijn andere collega’s, bijvoorbeeld met Teun van Dijk,⁷ die de minister van Economische Zaken kan aanspreken die naar Europa afreist voor een vergadering van de Europese Raad.

– *En andersom? Belt een minister u wel eens om te horen wat de mening en wensen zijn van de PVV ten aanzien van bepaalde zaken?*

Ja. Onze mening is inmiddels wel bekend, ze kennen ons. Maar er is inderdaad regelmatig overleg tussen de PVV en de regeringspartijen. Tijdens dat overleg wordt er dan gesproken over wat wij een goede koers vinden en wat wij redelijk vinden.

– *Europa is wat dat betreft dus een belangrijk punt voor de PVV?*

Ja, toch wel.

– *Hoe zou u het Nederlandse belang definiëren?*

Hier zie je de Nederlandse vlag staan, die staat ook op mijn tafel in de vergaderzaal van het Parlement. Alle PVV’ers hier hebben een Nederlands vlaggetje op hun tafel staan, om zo het Parlement er constant aan te herinneren dat we hier voor Nederland zitten. Ik ben een Nederlander, uitgezonden namens Nederland. En dat gedoe van: ik ben een Europeaan en ik zit er voor

*Barry Madlener probeert op 14 juni 2012 tijdens een vergadering van de Gemengde Parlementaire Commissie EU-Turkije tevergeefs de Turkse minister Bağış een exemplaar te overhandigen van Wilders' boek *Marked for Death. Islam's war against the West and Me* (Washington 2012).*

Europa, daar geloof ik helemaal niets van. Dat is alleen maar slecht voor Nederland. Want nogmaals: de meeste landen hier zijn constant bezig voor hun eigen belangen. Die willen allemaal minder betalen. Dus als wij niet opkomen voor onze eigen belangen, dan laten we ons de kaas van het brood eten en staan we zwak.

Nederland is gewoon een ander land dan andere landen en het heeft zijn eigen specifieke problemen, bijvoorbeeld de immigratie. Nederland heeft last van immigratie omdat immigratie de leefbaarheid van Nederland aantast. En dat vinden heel veel Nederlanders. Maar Europa zegt: 'Daar hebben wij geen boodschap aan. Wij willen bepalen hoe het immigratiebeleid in Nederland er uit moet zien.' Hier zie je dus een botsing van belangen. Wij zeggen: 'In Nederland gaat het mis. We hebben in Nederland grote problemen met immigratie en de Nederlandse bevolking pikt het niet langer. Daar moeten we naar luisteren en daarvoor zitten we hier.' Daarom mag Turkije van ons ook geen lid worden van de Europese Unie.

– In 2010 uitte u zich in het Parlement kritisch ten aanzien van Turkije nadat Turkije een Nederlandse Tweede Kamerdelegatie had geweigerd te ontvangen

*omdat Geert Wilders mee zou komen. Dat werd toen uit het verslag van het Europees Parlement gehouden. . .*⁸

Ja, precies! Zo werkt dat hier dus: diplomatie, vriendjes zijn, aardig zijn voor elkaar, niet te hard. Dat is niet des PVV's. We willen gewoon zeggen waar het op staat. We zeggen gewoon keihard tegen Turkije: jullie mogen wat ons betreft geen lid worden. Dat was voor het eerst dat het zo gezegd werd. Dat heeft toen in Turkije alle kranten gehaald.

Op tal van andere dossiers speelt het Nederlandse belang ook. We willen dat we minder gaan betalen aan Europa. Dat is puur een financieel belang. Of als je kijkt naar landbouw of milieu. Nederland is een heel dichtbevolkt land, het dichtstbevolkte land van Europa. Nederland heeft daardoor specifieke milieuproblemen die niet in Spanje spelen. En toch worden hier milieurichtlijnen uitgevaardigd die voor Nederland wel eens het meest nadelig kunnen uitpakken. Nederland is nu eenmaal het dichtstbevolkte land en een geïndustrialiseerd land, en daardoor voldoen we gewoon wat moeilijker aan bepaalde richtlijnen, dus daar hebben we veel last van. Als Europa weer met eisen komt, dan kan het wel eens zo zijn dat onze industrie zich naar China verplaatst. Het Europese belang mag het Nederlandse belang niet overstijgen. Op dat punt moeten we dus echt waakzaam zijn.

– *Ziet u geen enkel Europees belang?*

Voor ons betekent het Europees belang dat we een goed werkende interne markt hebben en een goed functionerende euro. We zien op het moment dat de euro in de problemen komt, omdat een aantal landen, zoals Griekenland, de boel gewoon heeft bedrogen.⁹ We hebben een Stabiliteits- en Groeipact.¹⁰ Dat is essentieel voor het hebben van één munt, maar daar wordt gewoon niet aan vastgehouden. Er zijn landen die zich al jaren niet aan de afspraken van het Stabiliteits- en Groeipact houden. Als je kijkt naar welke landen dat zijn, dan zijn dat precies de landen die altijd het meeste geld hebben gekregen van Europa: Griekenland, Portugal, Spanje en Ierland. Die hebben altijd gigantisch veel geld ontvangen uit Europa. Eigenlijk uit Nederland, want Nederland betaalt het meeste. Griekenland ontvangt echter het meeste. En welk land komt in de problemen? Griekenland! En hoe komt dat? Doordat de Griekse economie afhankelijk is geworden van het Europese geld. Een derde van de Griekse beroepsbevolking is ambtenaar en dat is niet gezond. De eurozone heeft gefaald omdat landen die zich misdragen hebben hun geldtekorten hebben laten oplopen en in de problemen gekomen zijn, nu dreigen te worden beloond. Het ziet ernaar uit dat we hun problemen moeten afkopen. Dat mag Nederland dus opnieuw gaan betalen. En daar waarschuwen wij voor. De problemen blijven bestaan als we hun nog meer geld

geven: die landen worden dan steeds afhankelijker en wij kunnen dan blijvend gaan betalen. Wat we dus moeten doen is landen die echt niet aan hun verplichtingen kunnen en willen voldoen uit de euro zetten. Straks hangen de Grieken, de Portugezen en Spanjaarden aan ons belastinginfuus met alle gevolgen van dien voor onze welvaart. Wat dat betreft waren de nationale munten eigenlijk heel handig: als een land zijn begroting niet op orde had en in de betalingsproblemen kwam, kon het zijn munt devalueren. Nu kan dat niet meer en tasten zulke landen eigenlijk onze munt aan en moeten wij daarvoor opdraaien.

– Een heel ander onderwerp nu: als het Parlement en de Raad het met elkaar oneens zijn tijdens de wetgevingsprocedure, volgt de instelling van een bemiddelingscomité dat tot taak heeft een compromis uit te onderhandelen. Kunt u iets vertellen over uw ervaringen met deze vorm van samenwerking en bemiddeling?

Men zoekt het compromis. Het hangt dan puur af van de inzet van de partijen waar het op uitdraait. Wat mijn ervaring is, is dat je sterk en hard moet onderhandelen. Zoals Thatcher¹¹ dat destijds deed. Daar heeft Engeland jarenlang miljarden profijt van gehad. Ik zeg dus altijd tegen onze eigen regering dat ze zich hard moet opstellen en niet op voorhand moet zeggen dat Nederland het allemaal wel prima vindt. Dat doen sommige partijen wel. GroenLinks vindt het prima dat we het meeste betalen. Als je op die manier gaat onderhandelen, terwijl de Fransen en de Polen keihard voor hun eigen belangen opkomen, dan verlies je altijd die onderhandelingen. Ik ben makelaar geweest, dus onderhandelen was mijn vak. Als je naar onderhandelingen toegaat, dan gaat dat om keiharde belangen en moet je flink en stevig onderhandelen. De PVV heeft echter nooit deel uitgemaakt van zo'n bemiddelingscomité. Dat is ook niet onze rol, want wij zitten in de oppositie.

– Zegt u nu dat u de uitkomst van de onderhandelingen in die bemiddelingscomités vooral via de regering en de Raad probeert te beïnvloeden, en niet via de Europarlementariërs die worden afgevaardigd om namens het Europees Parlement te onderhandelen, zoals je zou verwachten?

Als het gaat om afdrachten, moet je de onderhandelingen via de Raad doen. Daar wordt dan onderhandeld over wat een land betaalt en ontvangt. Dat wordt tot op de komma nauwkeurig afgesproken. Het is puur onderhandelen over centen. Alle landen gaan daarheen met de opdracht: we willen veel ontvangen en weinig betalen. Dus als Nederland daarheen gaat met een houding van 'we vinden het prima als we veel moeten betalen', dan gá je

ook veel betalen. Dat is in het verleden altijd gebeurd, daarom betalen we het meest. En dat is niet in het belang van de Nederlandse burgers.

– Maar nu als het gaat over onderwerpen waar het Europees Parlement wel zeggenschap over heeft?

De Raad heeft op een aantal terreinen nog een vetorecht, bijvoorbeeld op dat van de afdrachten. Dus daar moeten we echt keihard de hakken in het zand zetten en zeggen: ‘Dat gaan we niet meer doen.’ Dat moet dus niet via het Europees Parlement, want als je de Nederlandse Europarlementariërs laat beslissen, betalen we nog meer. Dit Parlement heeft ingestemd met de budgetverhoging van 7 procent, terwijl de Nederlandse burger keihard moet bezuinigen.

– In het verleden heeft het Europees Parlement toch regelmatig aan de rem getrokken door niet akkoord te gaan met een begroting?¹²

Dit Parlement trekt nooit aan de rem. Ik heb het althans nog niet meegemaakt, de Europarlementariërs vinden alles best. Nee, dit Parlement trekt helemaal niet aan de rem, dat zet het gaspedaal erop, want het heeft meer geld nodig om het Europese ideaal te verwezenlijken. Europarlementariërs willen juist steeds meer geld. Het is de Europese Raad geweest die heeft gezegd: ‘Nee, geen 7 procent maar 2,3 procent verhoging, want meer vinden we niet reëel.’ Maar nu komt de Europese Commissie weer met een voorstel voor meer geld. Maar wat doen ze met dat geld? Dat gaat naar een of ander satellietproject ‘Galileo’¹³ of naar landbouwsubsidies. Het verdwijnt in corrupte zakken. Ze kunnen het niet eens verantwoorden, maar het moet wel meer, meer, meer worden. Dit Parlement heeft honderd miljoen euro aan Italië gegeven om de troep in Napels op te ruimen.¹⁴ Moeten Nederlandse burgers gaan betalen voor de regering-Berlusconi¹⁵ omdat hij zijn eigen vuil niet kan opruimen? Dat zijn absurde uitgaven! Waar Nederland van profiteert, is de interne markt, en die interne markt is gebaseerd op afspraken. Die is niet gebaseerd op geld rondpompen. Geldbedragen die gegeven worden aan andere landen zijn zoethoudertjes om ze erbij te houden en afkoopsommen omdat landen als Griekenland frauderen met hun opgaven. Het is absoluut niet in het belang van Nederland dat we dat geld rondpompen, want wij betalen het.

– Een van de belangrijkste elementen in het besluitvormingsproces is de comitologie. In hoeverre is het als Europarlementariër mogelijk invloed uit te oefenen op het zogeheten comitologieproces?

Ik denk weinig. Wij zijn geen lid van een fractie. Ik heb dus niet echt veel

inzage in wat er achter de schermen gebeurt. Er wordt hier veel in achterkamertjes bedisseld en veel gaat via handjeklap.

– Wat wordt er volgens u zoal in achterkamertjes bedisseld?

Ik denk dat het meeste wel in achterkamertjes wordt voorgekookt. Er worden hier allerlei deals gesloten, vooral tussen de grootste fracties. Vaak gaat het zo dat de een zegt: ‘Wij zijn het hier niet mee eens, en jullie zijn het daar niet mee eens, maar samen hebben we de meerderheid, dus als jij nou dat goedvindt van ons, vinden wij dit goed van jullie.’ Dat is dus heel ondoorzichtig. Je ziet dan bij stemmingen dat er soms een meerderheid is voor een bepaald voorstel en dat je je dan verbaasd afvraagt: hé, wat vreemd, daar zouden de christendemocraten toch normaal niet mee instemmen? Achteraf blijkt dan dat er deals gemaakt zijn en er op die manier meerderheden behaald worden. Als je het stemgedrag zou bekijken van deze Euro-parlementariërs is het maar goed dat de Nederlandse burger niet weet wat hun gekozen partijmensen doen. Die schrikken zich rot. Het is dan ook onze taak om hun dat te vertellen. Andere partijen zeggen tijdens verkiezingen kritisch te kijken naar Europa en naar het lidmaatschap van Turkije, maar in de praktijk wordt alles goedgekeurd. Ze doen iets heel anders dan ze beloven.

– Je zou ook andersom kunnen redeneren en kunnen zeggen dat het daarom van belang is om op die manier meerderheden te verwerven, zodat ook een stukje van jouw belang of wens wordt verwezenlijkt in plaats van een houding in te nemen van: het is voor ons alles of niets.

Ik denk inderdaad dat het voor die partijen effectief is om dat zo te doen. Waar ik me dan zorgen over maak is: weet de kiezer dat? Straks komen de verkiezingen er weer aan. We zullen de kiezer laten zien wat de andere partijen hier allemaal hebben uitgespookt. We zullen het Nederlandse belang onder de loep nemen en de anderen vragen wat ze gedaan hebben om Turkije buiten de deur te houden, Nederland minder te laten betalen en niet steeds meer bevoegdheden af te dragen aan het Europees Parlement. Het is onze taak om die kiezers straks in die verkiezingscampagne te informeren. Dat kunnen we straks beter dan de vorige keer, want we zijn nu echt ervaren. Toen wij gekozen werden was er nog niets. We kwamen hier in een leeg kantoor. Er lag hier nog geen paperclip. En we hadden geen voorgangers, dus we konden ook niet alle kennis van hiervoor meenemen of overdragen. Dat was wel bijzonder. We kregen een stoel en een bureau en dat was het dan.

– U kreeg vanuit het Parlement geen enkele introductie aangeboden?

We kregen wel een introductie, maar dat stelde niet veel voor. Dat ging

vooral om de vraag: hoe kun je zoveel mogelijk subsidies uit zoveel mogelijk potjes halen. We hebben echt alles zelf moeten ontdekken. De volgende keer staan we natuurlijk nog veel sterker en dan gaan we ook precies vertellen wie wat gedaan heeft en of dat overeenkwam met de vorige verkiezingsbeloften.

– *Hoe is eigenlijk de samenwerking met andere Nederlandse Europarlementariërs?*

Wij hoopten dat die veel intensiever zou zijn. We hebben het Oranjebeeraad. Dat is er eigenlijk dankzij ons gekomen. Voor Europarlementariërs uit andere landen is het vanzelfsprekend om op te komen voor het eigen nationale belang, maar voor Nederlandse Europarlementariërs niet. Tijdens de verkiezingen beloofden we dan ook dat wij wél voor het Nederlandse belang zouden opkomen. Ineens vroegen journalisten aan andere partijen of ze voor Nederland of voor Europa waren. Wim van de Camp van het CDA is toen heel slim geweest want die kwam vervolgens met het initiatief om als Nederlanders voortaan regelmatig de koppen bij elkaar te steken. Dat Oranjebeeraad werd in het begin geboycot door de PvdA en D66. Die zeiden: ‘Er is geen Nederlands belang, alleen een Europees belang.’ Dat is hun enorm kwalijk genomen, dus daar zijn ze snel met hangende pootjes van teruggekomen.¹⁶ Dat Oranjebeeraad bestaat nog steeds, we komen ongeveer eens in de twee maanden bijeen om de Nederlandse belangen te bespreken.

– *Gaat die samenwerking verder dan af en toe dat beraad?*

Nee, dat is het wel. We houden elkaar wel in de gaten, maar er zijn geen afspraken om als Nederlands blok *en masse* tegen iets te stemmen. Dat vind ik heel jammer, want soms zou dat heel goed zijn. Kijk, wij zijn onafhankelijk, maar de meeste anderen niet. Die zitten in een fractie met een fractiediscipline. Die hebben zich gecommitteerd aan een fractielijn en kunnen daar niet van afwijken, ook al is dat slecht voor Nederland. Je ziet dat wij gewoon wat meer vrijheid hebben dan anderen. Maar met een aantal Nederlandse Europarlementariërs hebben we heel goed contact. Zoals met Bas Belder¹⁷ van de SGP: daar kan ik ontzettend goed mee werken. Hij is van een andere partij en heeft een heel ander verkiezingsprogramma, maar we informeren elkaar altijd over wat er gebeurt in Turkije of waar dan ook.

– *Waren die contacten met de SGP vanaf het begin goed, of is dat versterkt na de totstandkoming van het minderheidskabinet?*¹⁸

We hebben elkaar hier leren kennen. Maar dat geldt ook voor iemand als Marietje Schaake¹⁹ van D66. Ze is een heel zelfstandig denkend mens. Af en toe ben ik prettig verrast hoe zij ondanks de politieke verschillen toch

zoekt naar overeenkomsten. Maar er is ook een aantal politici hier – ik vind het moeilijk om namen te noemen, want dat vind ik dan zo moddergooien – dat alleen maar in de politieke meningsverschillen blijft hangen en denkt: je bent een eikel van de PVV die we niet mogen. Wat dat betreft bestaat er geen Nederlands gevoel, in tegenstelling tot bij de Fransen. De Fransen zijn allemaal trots op hun nationaliteit. Maar als ik met mijn Nederlandse vlaggetje over de gang loop, dan zitten de Nederlanders mij bijna vies aan te kijken van: je bent toch een Europeaan? Je zit er toch voor Europa? Dan denk ik: hallo, het is je eigen vlag, je eigen land. Nederland moet wat dat betreft echt meer patriottistisch gaan denken. Dat zeg ik niet alleen maar om te appelleren aan een gevoel van patriottisme, maar omdat het me heel nuttig en normaal lijkt in een constellatie waar anderen dat ook doen. Het is goed om te laten weten dat Nederland ook meetelt, dan staan we onderhandelingstechnisch gezien gewoon sterker.

– U heeft er als fractie voor gekozen zich niet aan te sluiten bij een Eurofractie. Voor de zogeheten niet-ingeschreven leden is het moeilijker een meerderheid bij elkaar te krijgen en belangrijke posities en rapporteurschappen te bemachtigen. Hoe krijgt u alsnog rapporteurschappen en lidmaatschappen van commissies?

De niet-ingeschrevenen praten eigenlijk niet met elkaar, dus die onderhandelingen over het lidmaatschap van commissies zijn via een ambtenaar gegaan: Eduardo Bugalho.²⁰ Hij is een soort aanspreekpunt van de niet-ingeschreven leden. Wij hebben aangegeven welke portefeuilles we het liefst wilden hebben. Dat waren: commissie Buitenlandse Zaken, omdat daar de toetreding van Turkije besproken wordt; de commissie Burgerlijke Vrijheden, Justitie en Binnenlandse Zaken, want daar wordt de immigratie besproken; de Begrotingscommissie, want daar wordt het geld verdeeld; en de Commissie interne markt en consumentenbescherming omdat we daar voor zijn. En die hebben we alle vier gekregen.

– Dus dat betekent dat er geen sprake is van een cordon sanitaire rondom de PVV in het Europees Parlement?

Nee, absoluut niet. Wij hebben relatief veel spreektijd en we kunnen in die zin alles doen. Het enige wat we niet kunnen is plenair een amendement indienen, omdat je daar veertig handtekeningen voor nodig hebt en die hebben wij niet. Wij doen het wel eens via de EVD-fractie.²¹ Die is wel bereid voor ons een amendement in te dienen, maar in je eentje is dat dus lastig. Dat is het nadeel van het feit dat we niet in een fractie zitten. Het voordeel is echter dat we relatief veel spreektijd hebben en in belangrijke commissies zitten. Rapporteurschappen kunnen we in theorie wel krijgen, maar in de praktijk is

dat haast onmogelijk. Ik vraag me trouwens af of we het wel zouden moeten willen. Onze insteek is dat we het Parlement minder bevoegdheden willen geven. Als rapporteur schrijf je eigenlijk een soort meerderheidsstandpunt op. Want als jij met een rapport komt waar iedereen op tegen is, dan wordt het hele rapport weg geamendeerd. Dus die rapporten zijn compromissen die op voorhand gemaakt zijn. Ik denk dan ook dat onze rapporten stuk geamendeerd zouden worden door onze politieke tegenstanders.

– De SGP is ook een Europakritische partij, maar een tijdje geleden wist Bas Belder een rapport over Iran succesvol te verdedigen in het Europees Parlement.²²

Dat is toen ook grotendeels stuk geamendeerd. Hij had eerst een veel kritischer rapport geschreven, maar daar bleef eigenlijk heel weinig van over.

– U vindt het verspilde energie?

Nou ja, hij is misschien milder dan wij. Wij zijn gewoon veel kritischer op Europa, dus ons rapport zou nog harder zijn, en daar zou dan relatief gezien nog minder van overblijven. Ik denk niet dat wij op die manier veel binnen zouden halen in dit Parlement. Mijn hoop is gericht op de volgende verkiezingen. Ik hoop dat er dan in heel Europa veel sterkere anti-Europese sentimenten opkomen, die hun weerslag vinden in het Europees Parlement. Dan zouden we wel een meerderheidsstandpunt kunnen opschrijven. Nu kunnen wij dat niet, omdat die meerderheid gewoon niet te vinden is. Bas Belder is voor ons een goede partij, maar je ziet dat zijn rapport helemaal wordt weg geamendeerd. Als hij echt harde dingen opschrijft over Iran, wordt dat gewoon van de tafel geveegd.

– Hoe verloopt de samenwerking met andere partijen binnen de groep van niet-ingeschrevenen?

Die is er niet, totaal niet. Ik werk het liefst samen met de EVD-fractie, omdat we het met hun standpunten het meest eens zijn. Je hebt het dan over Nigel Farage,²³ de United Kingdom Independence Party (UKIP), de Deense Volkspartij, Lega Nord en de SGP. Dat zijn onze grootste vrienden hier zou je kunnen zeggen. De EVD-fractie is echter een bijzondere fractie, want die heeft geen fractiediscipline.

– Onderhoudt u veel contacten met de Nederlandse Permanente Vertegenwoordiging?

Zeker ja! De PVV is een heel belangrijke partij geworden. Dat merk je ook bij de ambtenaren van de Permanente Vertegenwoordiging die ons na de totstandkoming van de regering waaraan de PVV gedoogsteun geeft ineens echt

heel goed gingen informeren en ons wisten te vinden. De Permanente Vertegenwoordiging behartigt als vooruitgeschoven post van de Nederlandse regering de Nederlandse belangen in de Europese Unie. Dus wij zijn op onze beurt altijd bereid met de ambtenaren van de Permanente Vertegenwoordiging in gesprek te gaan om hen te helpen bij het uitvoeren van wat in het gedoogakkoord is afgesproken.

– *Informeren of belobbyen?*

Belobbyen vind ik niet het goede woord, want lobbyisten hebben een duidelijk doel voor ogen en willen iets concreets bereiken. Wat de Permanente Vertegenwoordiging doet is meer informeren. Ik vind dat de contacten gewoon verbeterd zijn. Doordat de PVV in Nederland aan invloed gewonnen heeft, worden we hier ook een stuk serieuzer genomen, dat merk je.

– *Op wat voor manier precies?*

Er wordt beter naar ons geluisterd. Ik merk dat ook in de commissies. Er is ineens interesse van andere Europarlementariërs voor de PVV. ‘Jullie regeren nu ook’, wordt er dan gezegd. Zo wordt het echt wel gezien. Als ik naar Lega Nord ga, dan weet ik ook dat ze in de Italiaanse regering belangrijk zijn. Zij houden Berlusconi in het zadel.²⁴ Dat weet je gewoon. Je kijkt als Europarlementariër toch naar de invloed van zo’n partij in eigen land. Sinds we gedoogsteun geven aan onze regering in Nederland, merken we dat onze invloed en status gestegen zijn.

– *Dus dat betekent dat hoewel de Europarlementariërs formeel gelijk zijn, er in de praktijk toch belangrijke verschillen zijn?*

Zeker! Als je deel uitmaakt van een grotere partij, ben je belangrijker dan als je tot een klein partijtje behoort. En als je een regeringspartij bent, krijg je ook veel meer status. Europarlementariërs weten dan dat je via regeringslijnen ook heel veel invloed hebt. Want wij hebben nu zowel invloed in het Europees Parlement – met vier zetels zijn we de op een na grootste partij van Nederland in het Europees Parlement – als in de Raad via onze regering. We kunnen nu via twee kanten invloed uitoefenen op wat hier gebeurt en dat wordt natuurlijk opgemerkt. Daardoor zijn we ineens interessant geworden voor de ander. Ze houden meer rekening met je, dat voelen we. De uitslagen van nationale verkiezingen worden hier dan ook goed in de gaten gehouden. Want als je partij het heel slecht doet, ben je een *loser*. Maar doet je partij het heel goed, dan hebben ze respect voor je. Dan zijn ze jaloers en komen ze naar je toe en feliciteren ze je. Sommigen denken dat we echt in de regering zitten. Ik leg dan altijd uit hoe het precies zit en dan reageren ze door te zeg-

gen hoe knap ze dat vinden. Toen we hier net kwamen, kenden ze ons niet en dachten ze: wat zijn dat voor rare gasten? Is dat niet die partij van die blonde man in Nederland die anti-islam is? En zijn ze nu wel of niet extreemrechts? En gaan ze wel hun werk doen? Er zijn hier namelijk partijen die nooit komen en er een zootje van maken. Al die vooroordelen leefden. Ik denk echter dat we hebben laten zien dat we hier heel serieus meedoen, dat de partij in Nederland sterk is en aan invloed wint.

– Scheelt het bijvoorbeeld ook of een Europarlementariër uit een groot of klein land komt?

Dat scheelt wel, ja. Als iemand uit Malta iets zegt, klinken zijn woorden wat minder door de zaal dan als een Duitser spreekt. Die spreekt dan met meer gezag, ook omdat hij in een grote delegatie zit. Maar het is ook maar hoe je je profileert. Wij proberen Nederland heel sterk op de kaart te zetten en dat werkt. Hoe vaak hoorde je Nederlands in die zaal? Ik heb me laten vertellen dat Nederlandse Europarlementariërs vroeger meer Engels spraken om zo hun taalvaardigheid tentoon te spreiden. Sinds wij hier zitten, hoor je veel meer Nederlands spreken. Ook hebben we op onze tafeltjes de Nederlandse vlag staan. Nederland is veel meer aanwezig doordat wij hier zitten. Ik denk dat Nederland ook interessanter is geworden doordat premier Rutte af en toe z'n poot stijf houdt. Vroeger was Nederland altijd maar pro-Europa. Toen ik hier kwam, kenden ze Nederland haast niet eens, want ach, Nederland zei toch altijd wel ja. Nu zie je dat dit beeld een beetje kantelt. Nederland wordt kritischer. Doordat Nederland een beetje dwarsligt, wordt het belangrijker. Hoe meer je dwarsligt, hoe meer je gezien en gehoord wordt, hoe meer rekening met je wordt gehouden.

– Of ze vinden Nederland straks maar een lastige mug die toch maar weinig te betekenen heeft. . .

Ja, maar wie krijgt er veel aandacht? De lastigste mug!

– Is er in het Europees Parlement een Noord-Zuidscheiding te ontwaren?

Dat durf ik niet goed te zeggen. Met wie wij goed kunnen opschieten zijn de Denen, de Engelsen en een deel van de Italianen die ook Europakritisch zijn. Dat zijn bevriende, gelieerde partijen die ook kritisch zijn op de islamitische invloed in Europa. De Italianen en de Fransen hebben ook erg last van die immigranten. De Fransen hebben hun Roma-probleem bijvoorbeeld aangepakt.

– *De scheidingen in het Europees Parlement lopen vooral langs ideologische lijnen in plaats van langs nationale?*

Nee, het loopt eigenlijk via onderwerpen. Als het over financiën gaat, zijn de noordelijke landen altijd wat behoudender. Die kunnen beter met geld omgaan dan de zuidelijke landen. Die zuidelijke landen willen altijd geld hebben, ook voor problemen die ze zelf kunnen oplossen zoals het afvalprobleem in Napels. Dan denk ik: waarom moet een rijk land als Italië geld hebben uit Europa – en dus uit Nederland – om zijn eigen afval op te ruimen dat door de Italiaanse maffia veroorzaakt is? Dat vind ik typisch iets voor die zuidelijke landen. Dat zal niet snel gebeuren in Zweden, Nederland, Duitsland of Engeland. Maar als ik kijk naar immigratie, dan is dat weer heel anders. Dan is het afhankelijk van de vraag of in de betreffende landen de socialisten aan de macht zijn. Zweden is bijvoorbeeld heel makkelijk ten aanzien van immigratie, terwijl de Italianen en de Fransen veel kritischer zijn, omdat ze veel meer last hebben van immigratie uit hun voormalige koloniën. Per onderwerp zie je dus een heel ander soort belangen.

Verder zie ik een groot verschil tussen oude en nieuwe lidstaten. Oost-Europese lidstaten hebben nog duidelijk de vriendjespolitiek in hun genen zitten en dus ook corruptie. Je ziet duidelijk een geografische scheiding: hoe zuidelijker, hoe corrupter, en hoe oostelijker, hoe corrupter. Het zijn natuurlijk jonge democratieën die net het communisme achter zich hebben gelaten. Maar dat betekent niet dat daarmee de corruptie is verdwenen, die is heel hardnekkig. Die zit in de cultuur van die mensen en die krijg je er niet zomaar uit.

– *Probeert u ook contacten te onderhouden met ambtenaren van de Commissie en de Raad, of loont het als Europarlementariër vooral om persoonlijke contacten te onderhouden met de leden van de Commissie en de Raad zelf?*

We onderhouden vooral op ambtelijk niveau contacten. Mevrouw Kroes²⁵ spreek ik heel soms in de wandelgangen, maar dat gaat niet diep.

– *U bent delegatieleider van de PVV-fractie in het Europees Parlement. In hoeverre is deze functie te vergelijken met een fractievoorzitterschap in het nationale parlement?*

Deze is enigszins vergelijkbaar. Ik ben hier voorzitter van een delegatie bestaande uit vier mensen en eindverantwoordelijk voor hoe de PVV hier opereert. Als hier dingen misgaan, dan zal Geert mij daarop aanspreken.

– *In Nederland hoor je vanaf het begin de kritiek dat Europarlementariërs*

nietsnutten zijn en zakkenvullers. In hoeverre herkent u zich in die kritiek?

Voor ons is het Europees Parlement eigenlijk een soort overbodige bestuurslaag. Wij hebben veel liever dat de Europese samenwerking van soevereine landen door de nationale parlementen wordt gecontroleerd. Dan heb je al die mensen niet nodig. Ik ben het grotendeels dus eigenlijk wel eens met de kritiek. Als je ziet wat hier aan geld verspild wordt, dat hele verhuiscircus...

– Maar het Europees Parlement heeft toch meerdere malen laten weten hiervan af te willen?

Ik snap wel dat dit zo is afgesproken, maar ik snap ook de mensen die het Europees Parlement hiervoor verantwoordelijk houden. Het is wel het hele Europees Parlement dat verhuist. Dan moeten we met z'n allen thuisblijven, maar dat doen we ook niet. En ik kan wel in mijn eentje thuisblijven, maar dat zou de tegenstanders alleen maar goed uitkomen. Ik begrijp de kritiek wel. Als je ziet wat dit gebouw al gekost heeft en als je ziet hoeveel geld uitgegeven wordt door Europa dat niet verantwoord kan worden door de Rekenkamer en als je de fraudezaken bekijkt die nu aan de orde zijn, schrik je je dood. En dan ook nog te bedenken dat een verdrag waartegen Nederlanders in een referendum 'nee' hebben gezegd toch gewoon doorgaat, dan snap ik dat gevoel wel.²⁶ Nu ook met de Grieken: gaan wij Nederlanders nu niet langdurig betalen voor die luie Grieken die al met hun 58ste met pensioen gaan? Het antwoord is: ja. Dat voelt de Nederlander en die denkt dan: dat rotparlement! Daar worden alleen maar onze belangen en geld verkwest! Ik begrijp dat. Kijk, als je termen als 'zakkenvullers' en 'nietsnutten' letterlijk neemt, dan kun je dat niet zeggen. De meeste Europarlementariërs die ik ken werken allemaal best hard en doen echt hun werk wel. Maar hoe nuttig is dat werk? Ik denk dat heel veel Nederlanders het met ons eens zijn dat Europa terug moet naar een samenwerkingsverband van soevereine staten met een interne markt. Dus het zijn niet allemaal nietsnutten en zakkenvullers, maar het is wel overbodig dat ze hier zijn.

– U noemt de corruptiezaken al. Zijn er meer kwesties die u vanuit moreel oogpunt verwerpelijk vindt?

O ja, al die belangenverstrengelingen en al die lobbyisten die hier invloed uitoefenen. Het toont aan dat dit Europa niet naar behoren werkt. Europa verspilt geld. Ik denk dat D66 in die zin gelijk heeft dat Europa alleen werkt als een superstaat zoals de Verenigde Staten. Wij kiezen voor een samenwerkingsverband van soevereine staten. Iets ertussenin werkt niet. Je ziet het aan het feit dat een Europees buitenlands beleid niet van de grond komt omdat

Frankrijk iets anders wil dan Duitsland en Duitsland weer iets anders dan Nederland. Een Europees gevoel bestaat ook niet. Ik ben toch geen Europeaan? Ik ben Nederlander! Europa is gewoon één Toren van Babel van culturen en talen die elkaar niet kunnen verstaan en moeilijk met elkaar kunnen samenwerken. Derk Jan Eppink heeft daar een mooi boek over geschreven.²⁷

– Of de negatieve berichtgeving over het Europees Parlement nu klopt of niet, er is een kloof tussen de burger en het Europees Parlement. Hoe kijkt u daar tegenaan?

Ik weet niet of er een kloof is. Ik denk dat de burger het Europees Parlement helemaal niet ziet. Er lopen hier 26 Nederlanders rond. Vraag aan een gemiddelde Nederlander maar of ze drie Nederlandse Europarlementariërs kennen, ik denk dat ze er niet één kennen.

– Maar is dit dan in zekere zin geen probleem voor de PVV, omdat u hier vanuit het Europees Parlement uw standpunten voor het voetlicht van de burger in Nederland – in ieder geval de PVV-kiezer – probeert te brengen?

Nee, ik vind het een bevestiging van onze kritiek. Ik vind dat we daar de ogen niet voor moeten sluiten, maar moeten zeggen: die burger heeft een groot probleem, laten we dat verbeteren. Ik zit niet in de politiek om alleen maar te zeggen dat het slecht is. Ik zit in de politiek om dingen te verbeteren. Toegegeven, dat gaat niet makkelijk, en natuurlijk frustreert het me wel eens en denk ik: hè, waarom moet dat nu zo? Dit moet toch veel efficiënter kunnen?

Europa is begonnen als een Gemeenschap van Kolen en Staal. Dat was net na de Tweede Wereldoorlog. Dat ging toen om twee belangrijke grondstoffen waar alle landen toegang toe moesten kunnen hebben. Je hoort hier elke dag nog het argument van: we moeten verder integreren vanuit de gedachte van ‘nooit meer oorlog’. Maar dat argument is deels achterhaald. De wereld is veranderd en Europa is daarin meegegaan. Na de EGKS werd Europa een economische gemeenschap. Daar had het bij moeten blijven. Nu zie je dat het steeds meer politiek wordt en daardoor gaat het mis: Europa bemoeit zich met veel te veel zaken. Het is een eliteproject dat zijn zin doordrijft. Ik vind Europa een achterhaald project. We hebben internet en doen met één druk op de knop zaken met China of Amerika. De wereldhandel is nu zo globaal geworden.

Ook het argument van vrij reizen is gelul. Mijn ouders gingen in de jaren zestig naar Spanje op vakantie. Die lieten gewoon hun paspoort zien en mochten dan door. Ik ben nog als kind in Joegoslavië geweest, dat was nog in de tijd van Tito.²⁸ Het niet-vrije reizen kwam door het communisme,

dus Europa moet nu niet doen alsof het iets bereikt heeft wat er eerder niet was.

– Je zou ook kunnen zeggen dat een sterk politiek geïntegreerde Europese Unie nodig is om tegenwicht te kunnen bieden aan grootmachten als China, India en de Verenigde Staten.

Daar geloof ik helemaal niets van. Heel veel mensen zeggen dat, maar dan denk ik: waarom? Militair gezien is Amerika onze bondgenoot. We zijn lid van de NAVO, dus militair hoeven we geen tegenwicht te vormen, want daarvoor hebben we onze bondgenoten. Economisch gezien ook niet: kijk naar kleine landen als Taiwan, Zuid-Korea en Zwitserland die ook enorm succesvol zijn en waar het goed toeven is. Als ik kijk naar hoe beroerd het leven is in China, dan zou ik daar niet mee willen ruilen. Je kunt juist als klein land enorm goed zakendoen, zeker in deze globale economie. Nederland is een handelsland, en het handelt met heel de wereld. Canada is ook een rijk florerend land en dat is ook geen lid van een of andere grote club. Ik kan nu een Chinees bellen en in het Engels een container goederen bestellen, en over zes weken staat het in Rotterdam. Dus we geloven wel in vrijhandel, daar willen we ons voor inzetten, maar niet in een politieke unie. Dat is helemaal niet nodig, absoluut niet.

– Maar zou het in de besluitvorming in internationale fora niet helpen als Europa met één stem zou spreken?

Dat is een illusie. Europa heeft geen leger. De landen van Europa hebben zoveel eigen belangen: Frankrijk, Engeland, Duitsland, die zullen nooit met één stem spreken. Sterker nog: wil jij dat Frankrijk straks gaat bepalen waar Nederlandse soldaten moeten worden ingezet? Ik niet, want ik vertrouw die Fransen niet. Die hebben hun eigen oliebelangen en hun eigen historische belangen. Ik zou niet willen dat Nederland zijn soevereiniteit verliest als het gaat om militaire inzet. We zijn NAVO-lid. De NAVO functioneert het minst slecht van allemaal en heeft militaire slagkracht. Dus ik zeg: Europa telt helemaal niet mee, het zijn de NAVO en de VN die het bepalen. Europa heeft niks in te brengen op dit gebied, helemaal niks. Militair heb ik veel meer vertrouwen in de NAVO, die al lang bestaat, en in de VN – al ben ik daar minder voor – als een echt internationale organisatie. Maar Europa telt daarin niet mee. Het enige waar Europa enigszins meetelt, is de interne markt. Beperk je dus tot handelsafspraken. We zijn helemaal niet tegen multilaterale verdragen. We werken graag samen met andere landen, ook met de Turken. We kunnen eventueel met Turkije een vrijhandelszone oprichten, maar ze mogen geen lid worden van de Europese familie. Dat is niet omdat we puur anti-Turkije

zijn, maar om te voorkomen dat Turkije te veel politieke invloed krijgt in de Europese Unie. Ik wil niet dat Europa straks grenst aan Iran en aan Irak. Ik ben niet tegen Turkije, dat land ontken ik niet. Het land ligt daar nu eenmaal, dus moeten we het behandelen als een goede buurman en als NAVO-lid.

– *Wat zijn uw persoonlijke ervaringen met de media?*

Ik denk dat wij het op dat punt goed doen. We onderhouden goede contacten met de media. De media zijn heel belangrijk als het gaat om de informatievoorziening richting onze kiezers. We proberen dus nieuwswaardig te zijn door altijd heel kritisch zaken naar voren te brengen. Want de media willen natuurlijk gewoon nieuws hebben. Soms zijn ze op voorhand negatief. Je kunt je afvragen of het de rol van de media is om politieke duiding te geven. Vroeger dacht ik dat de media objectief moesten zijn, maar inmiddels geloof ik daar niet meer in. We moeten pluriforme media hebben. In Nederland zijn de journalisten in meerderheid links, dat blijkt uit alle onderzoeken. Maar we hebben gelukkig ook goede media die wat meer op onze hand zijn en meer een rechtse invalshoek geven zoals *Elsevier* en *de Telegraaf*. Dat zijn toch heel populaire media die redelijk kritische verhalen over Europa durven te schrijven.

– *U onderhoudt vooral contact met de schrijvende pers?*

We onderhouden met alle pers – of ze nu groot of klein is, tv of geschreven – contacten. Wij zeggen niet op voorhand ‘nee’, maar kijken puur naar het onderwerp en de vraag of we onze boodschap kwijt kunnen. We maken daarbij natuurlijk ook onze eigen afwegingen: gaan we met een bepaald onderwerp in een tv-studio zitten? Europa is niet populair bij het publiek. Ik weet nog goed dat er tijdens de verkiezingscampagne gezegd werd dat als het EU-symbool voorbijkomt de helft wegzapt. Toch denk ik dat wij Europa en de problemen die er spelen dichterbij de mensen hebben gebracht en interessanter hebben gemaakt. De media zijn ook meer geïnteresseerd geworden in wat er in Europa speelt.

– *Dan zou je kunnen zeggen dat de PVV juist heeft bijgedragen aan de vermindering van de kloof tussen de burger en het Europees Parlement. . .*

Wij proberen met ons geluid een alternatief te bieden voor wat hier gezegd wordt. Wij proberen de mensen niet dom te houden maar slimmer te maken door hun alternatieven voor te leggen en dat te beredeneren. Wij hebben geen ideologie, maar we zijn een pragmatische partij. Wij benaderen problemen vanuit de inhoud en proberen de mensen in dat verhaal mee te nemen en hen met argumenten te overtuigen. Achter ons verhaal schuilt

een visie. Mensen moeten niet denken dat ik hier alleen maar ben om overall tegenaan te schoppen. Dat is wel ons handelsmerk en de manier waarop we politiek bedrijven, maar daar zit ook een visie achter van hoe we dan wél de toekomst van Europa zien en hoe we wél kunnen samenwerken. Dat is hetzelfde als met de islam. Een aantal jaren geleden was het voor mij ook een nieuw inzicht dat de islam geen godsdienst is maar een ideologie. De islam kent immers het rechtssysteem, de sharia, dat zich superieur acht aan de democratisch vastgestelde parlementaire wetgeving. De islamideologie wil heersen, onze vrijheden afpakken en ons dingen opleggen die we helemaal niet willen.

– Ziet u hier in het Europees Parlement voorstellen langskomen die de islamisering van Europa beogen te bevorderen?

Het inzicht dat de islam vooral een ideologie is, en geen godsdienst, is in dit Parlement ook nieuw. Dat inzicht probeer ik hier duidelijk te maken, omdat het verklaart waarom mensen gevoelsmatig iets tegen de islam hebben maar dat niet kunnen onderbouwen. Geert heeft zich daar heel goed in verdiept en mij daarin meegenomen. Net als Pim Fortuyn,²⁹ Afshin Ellian³⁰ en Paul Cliteur³¹ mij daarin hebben meegenomen.

– Maar merkt u dat ook via het Europees Parlement gepoogd wordt Europa te islamiseren?

Het is een sluipend proces. Hier zit de Europese elite, die echt naïef is. Voor ons is de islam wel het probleem. Natuurlijk zijn die terroristen uitwassen, dat zien wij ook. Maar wij vinden ook dat de islam een ideologie is, en dat inzicht weigert het Europees Parlement te accepteren. Ik merk hier heel weinig begrip voor de discussie over de vraag waar de islamisering toe leidt. Daar is men totaal niet in geïnteresseerd. Het is eigenlijk het politiek-correcte denken van Nederland van tien jaar geleden. Wat dat betreft loopt Nederland voorop en hebben we nu – met Pim Fortuyn en de grotestedenproblematiek – inmiddels een traditie opgebouwd. In dat opzicht heeft Nederland-gidsland een andere betekenis gekregen. Het idee van multiculturalisme wordt nu in meerdere landen afgedankt.

– U noemde daarstraks al het woord ‘lobbyisten’. Hoe gaat u als Europarlementariër om met lobbyisten?

Lobbyisten komen af en toe langs. Ik word niet platgelopen door lobbyorganisaties, ik denk dat zij bij ons niet zoveel te zoeken hebben, eerlijk gezegd. Wij zijn vooral Europakritisch en die lobbyisten willen juist allemaal iets van Europa hebben. Het zijn vooral de grote bedrijven die hun belangen

hier willen behartigen en ik denk niet dat hun belangen snel met die van ons zullen overeenkomen. Ik heb de windmolenindustrie eens een keer langs gehad, nou die stonden snel weer buiten. . .

– Worden er afspraken gemaakt in de fractie over de vraag hoe om te gaan met lobbyisten, of is dat een zaak van de individuele parlementariër?

Iedereen kan ons benaderen, inclusief lobbyisten. Kijk, lobbyisten zijn mensen die gewoon hun werk doen. Maar wij doen uiteindelijk alles zelf. Je mag mij als lobbyist of als burger van een bepaald probleem proberen te overtuigen, maar het is natuurlijk aan mijzelf of ik daarin meega. Als een lobbyist goed voorlichtingswerk verricht, vind ik dat prima. Het is aan ons om daar dan heel kritisch naar te kijken en te zien of dat ook in het belang is van onze kiezers en van Nederland.

– Is de lobby in het Europees Parlement sterker dan in het Nederlandse parlement? Wat zijn de overeenkomsten en verschillen?

Ik denk dat er veel overeenkomsten zijn, want in Nederland heb ik dezelfde lobbyisten ook over de vloer gehad. Maar niet meer dan hier. Hier is het alleen meer georganiseerd. Hier loopt een heel leger van lobbyisten – echt duizenden. Ik denk echter dat we voor hen niet interessant zijn, ook omdat we niet in een fractie zitten en Europakritisch zijn. Bij ons valt wat minder te halen, denk ik. Maar goed, wij hebben regelmatig contact met brancheorganisaties, burgerorganisaties of consumentenorganisaties. We staan open voor wat voor informatie dan ook. Lobbyen is natuurlijk niet verboden en iedereen heeft zijn belangen. Maar het is aan ons om te beoordelen hoe we daarmee omgaan. We laten ons niet voor het karretje van lobbyisten spannen.

En waar het helemaal misgaat, is als die lobbyisten gewoon geld bieden en zeggen: ‘Als jullie je inspannen voor dit en dat, dan krijg je van ons geld.’ Dat is keiharde corruptie. Onlangs zijn er mails rondgestuurd door neplobbyisten die met financiële beloften probeerden invloed te hebben. Dat is hen in een aantal gevallen nog gelukt ook! Ik vind daarom dat er een zwaar onderzoek moet komen naar wat hier gaande is, want dit is gewoon keiharde corruptie. En dat is hier in het Europees Parlement permanent aanwezig.³²

– Dit is een voorbeeld van keiharde corruptie, maar je kunt als lobbyist de ander natuurlijk ook op een subtielere manier voordeeltjes voorhouden. Hoe bewaart u in dit soort gevallen uw integriteit en onafhankelijkheid ten opzichte van lobbyisten en pressiegroepen?

Door zelf kritisch te zijn, maar ook door zaken te melden. We kunnen na-

tuurlijk niet zomaar dure cadeaus aannemen. Niet dat ik dat aangeboden heb gekregen, want dan zou ik daar gelijk melding van maken. Het is absoluut *not done* om je als politicus voor een karretje te laten spannen in ruil voor een wederdienst of een cadeau. We hebben een meldpunt, een register, waar je alles van enige waarde moet melden. Ik geloof dat de grens vijftig euro is. Ik heb een keer op uitnodiging een vliegreis naar Auschwitz gemaakt. Dat heb ik toen ook gemeld, want zo'n vliegreisje heeft wel een bepaalde waarde. Het was nu bepaald geen gezellig bezoek aan Auschwitz, maar ik heb het gedaan omdat ik het belangrijk vond om dat te zien. Dat soort dingen moet je wel opgeven, maar dat doet natuurlijk niet iedereen.

– *U zei daarstraks dat u het Europees Parlement het liefst wil afschaffen.*

Nou, we willen taken overhevelen naar de nationale parlementen en het Europees Parlement op die manier overbodig maken. We willen het Europees Parlement niet zomaar afschaffen, want nu heeft het taken, dus die moet het nu goed uitvoeren. Daarom zitten wij er ook, maar die bevoegdheden willen we verminderen en uiteindelijk terugbrengen naar waar ze volgens ons horen: in het nationale parlement. Het nationale parlement heeft enorm aan belang ingeboet. Nederlandse parlementariërs hebben nauwelijks meer iets te vertellen: meer dan de helft van de wetgeving komt uit Europa.

– *Kunt u hiervan een voorbeeld geven vanuit uw eigen ervaring als voormalig Tweede Kamerlid?*

Jazeker. Ik weet nog dat we wegen wilden verbreden, maar toen liepen we heel snel tegen milieuwetgeving aan uit Brussel. Wat we wilden kon dus toen gewoon niet. Ik zei toen: 'Maar we zijn een dichtbevolkt land, en de auto's worden steeds schoner. Als we ze nu gaan aanleggen, zijn we tien jaar verder en krijg je nóg schonere auto's en nóg minder uitstoot.' Maar het antwoord was: 'Nee, dat kan niet, dat mag niet van Europa.' Met immigratie was dat precies hetzelfde. Wij wilden minder immigratie, maar Europa zei: 'Dat kan niet, want dat is Europees geregeld.' Milieu en immigratie zijn belangrijke dossiers waar Europa heel veel over te zeggen heeft. Het Europese recht gaat boven het Nederlandse. Nederland mag daar niet van afwijken. Nederland heeft dat destijds echt weggegeven door middel van die verdragen.

– *Al in het Verdrag van Maastricht werd het subsidiariteitsbeginsel formeel vastgelegd en sinds het Verdrag van Lissabon bestaat zelfs de gelekaartprocedure. Vindt u dat een goede ontwikkeling?*

Subsidiariteit is altijd verstandig: waar kunnen de bevoegdheden het beste worden neergelegd? Iedereen is voor subsidiariteit, maar zaken die

je overdraagt aan Brussel ben je gewoon kwijt. Tegenwoordig kunnen nationale parlementen dan wel gele kaarten uitdelen, maar daarmee houden ze Brussel niet tegen. In dat geval wordt een voorstel teruggestuurd naar de Commissie en wordt dat nog een keer bekeken. Het is dus eigenlijk een was-sen neus, want hooguit wordt een voorstel hierdoor vertraagd.

– Is er überhaupt samenwerking tussen het nationale parlement en het Europees Parlement?

Ja, er is een vertegenwoordiging van het Nederlandse parlement hier en er is een vertegenwoordiging van het Europees Parlement in Nederland. Maar de meeste contacten lopen via de partijlijn. Ik heb dagelijks overleg met PVV'ers in Nederland en omgekeerd.

– Anders dan in Nederland wisselen de coalities in het Europees Parlement per onderwerp. Van een regeringsmeerderheid of regeringscoalitie is immers geen sprake. Volgens sommigen werkt het Europees Parlement hierdoor onafhankelijker, democratischer, inhoudelijker en minder gepolitiseerd dan het Nederlandse parlementaire stelsel. Hoe oordeelt u hierover op basis van uw eigen ervaringen?

Nee, daar zou ik het absoluut nooit mee eens kunnen zijn. Dit Europees Parlement is niet democratischer, want de Nederlanders zijn hier als groep onvoldoende vertegenwoordigd. We hebben er als Nederlanders gewoon niets te zeggen. We hebben hier maar 3 procent van de stemmen. Als het gaat om beslissingen die nadelig voor Nederland zijn, maar positief voor andere landen, dan zullen we dat dus verliezen.

– Als u een voorbeeld zou moeten noemen van een persoonlijk succes, wat zou u dan noemen?

Ik vind het een groot succes dat we als PVV regeringsinvloed hebben gekregen. Ik heb aan de onderhandelingstafel gezeten. Belangrijke onderwerpen – ook Europese – kunnen we nu via de regering direct beïnvloeden. De PVV is in een paar jaar tijd een sterke partij geworden. Toen ik destijds bij Geert kwam, zat hij in zijn eentje op een bovenkamertje. Nu is het een partij van belang waar iedereen rekening mee houdt.

Wat mijn persoonlijke succes is als Europarlementariër, is de winst van de Europese verkiezingen. Ik was voor het eerst van mijn leven lijsttrekker, heel spannend. Het waren de eerste verkiezingen na de Kamerverkiezingen, belangrijke verkiezingen dus. Met onze verkiezingsoverwinning hebben we ons in het Europees Parlement in één klap op de kaart gezet. Straks krijgen we misschien zelfs een vijfde zetel,³³ dan zijn we net zo groot als het CDA. Ik

ben verantwoordelijk voor deze club hier. Toen we kwamen was er niets, en nu staat er een organisatie met enthousiaste mensen met wie het prettig werken is. We roeien met de riemen die we hebben, maar ik denk dat gezien onze rol in de oppositie we heel succesvol roeien. We komen zeer regelmatig in het nieuws en onze standpunten zijn politiek relevant. De vraag hoe het zit met het Nederlandse belang is een relevante vraag geworden waar gewoon over gesproken wordt. Ik vind dat een succes.

– Kunt u ook een voorbeeld geven van een teleurstelling?

Je ziet dat ik niet zo'n teleurgesteld mens ben, want ik moet hier lang over nadenken. Wat ik teleurstellend vind, is dat we als Nederlanders niet één blok kunnen vormen. Ik heb mijn best gedaan om het financiële belang van Nederland hier voor het voetlicht te brengen. Je zou dan denken dat het voor alle Nederlanders van belang is als we minder gaan betalen, maar GroenLinks vond dat Nederland meer moest betalen. De andere Nederlandse partijen willen niet meer nationaal denken. Ze willen hier allemaal Europeantje spelen. Bijna allemaal willen ze hun eigen politieke correctheid tentoonspreiden om maar in een goed blaadje te staan bij hun fractie. Dat vind ik de grootste teleurstelling: dat de Nederlandse Europarlementariërs het Nederlandse belang verkwanselen en hun verkiezingsbeloften breken in hun stemgedrag. Dan denk ik: jongens, kom op, we hebben een leuke campagne gehad, iedereen was van het Nederlandse belang overtuigd, dus laten we dan met elkaar optrekken om hier keihard de Nederlandse belangen op tafel te leggen, achter de regering te staan en te proberen met elkaar de corruptie aan te pakken. Maar dat krijg ik niet voor elkaar.

– Geldt uw kritiek ook partijen als het CDA en de VVD die met steun van de PVV in Nederland de regering vormen?

In mindere mate. Ik werk met het CDA en de VVD beter samen, maar ook zij zitten naar mijn smaak veel te veel vast in hun Europese fractie. Namens de VVD hoor ik bijvoorbeeld een Guy Verhofstadt³⁴ spreken en namens het CDA een Joseph Daul,³⁵ en dan hoor ik dingen waarvan ik denk: daar moet je als Nederlander toch niet aan mee willen doen? Ze hebben natuurlijk geen zak in te brengen in die fracties, laten we eerlijk zijn. Die fractie bestaat uit honderd mensen, dus als Nederlander word je niet gezien. Dus zeg ik tegen hen: 'Verlaat je fractie en ga keihard voor het Nederlandse belang en doe dat met ons samen! We spreken allemaal dezelfde taal en komen uit hetzelfde land. We verschillen politiek sterk, maar er zijn toch ook zaken waarvan je kunt zeggen: laten we hier gezamenlijk optrekken?' Maar ik zie die initiatieven helemaal niet. In het Oranjeberaad zitten ze erbij omdat het moet, omdat het

publiek dat van ze verlangt, maar met tegenzin. Ze zijn loyaal aan hun fracties en aan hun Europese politieke medestanders, maar Nederland wordt vergeten. En dat vind ik teleurstellend.

– *Als u nu de keuze hebt om te blijven of terug te gaan naar de Tweede Kamer, wat zou u dan kiezen?*

Ik luister altijd heel erg naar Geert en naar wat mijn partij van me vraagt.³⁶ Wat ik belangrijk vind, is dat je nuttig werk doet. En als je iets doet waar je goed in bent, of wat goed gaat, ben je tevreden in je werk. Ik zit hier heel tevreden, want het gaat goed. Met de beperkte middelen die we hebben, doen we goed werk. We maken ook relatief weinig geld op. Dat hebben we toen ook gelijk voorgesteld: we hoeven niet per se al het geld dat we van het Europees Parlement krijgen te gebruiken.

– *Heeft u dat geld teruggestort?*

Nee, dat nemen we gewoon niet op. Ik dacht: we gaan het geld opnemen en wat er overblijft maken we over naar Nederland, dan geven we dat aan de Nederlandse regering. Maar dat mag helaas niet: dat zou fraude zijn, want dat hebben we onderzocht. Ik dacht namelijk: dat geld moet terug naar Nederland, want als ik het in Brussel laat, gaat het helemaal niet naar Nederland. Maar het enige wat we kunnen doen is het geld niet gebruiken.

Het is hier zo elitair. Als ik hier binnenkom, moet ik over een blauwe loper, terwijl anderen hun pasje voor een apparaat moeten houden. Als ik dat doe, zeggen de bewakers tegen me: ‘U bent toch MEP?’³⁷ Waarom doet u dat? Nederlanders zijn veel nuchterder. Ik heb helemaal geen zin om over zo’n blauwe loper te lopen, ik geneer me daarvoor. Kom op, zeg: ik kan toch wel even een pasje voor dat ding houden? Hier hebben Europarlementariërs een enorm aanzien, ook bij ambtenaren, hoor. Je bent als Europarlementariër haast heilig.

– *Is dat heel anders dan in de Tweede Kamer?*

Europarlementariërs hebben een donkerblauwe pas. Als ik de lichtblauwe pas van mijn medewerker omdoe, kijken ze me niet meer aan. Maar als ik mijn eigen pas laat zien, wordt er voor me gebogen. In de Tweede Kamer zie je dat niet. Nederland is daar veel te nuchter voor. Als Wouter Bos in Nederland een zonnebril verkeerd declareert, wordt hij haast opgesloten.³⁸ Hier kan een Europarlementariër zich echter alles veroorloven. Dat is een groot cultuurverschil. In Nederland moeten politici echt knokken om aanzien en respect te krijgen, terwijl ze hier vanzelf status krijgen. Wat dat betreft ben ik trots dat ik een Nederlander ben. Ik houd wel van dat nuchtere. Doe mij maar

gewoon een broodje kaas, het hoeft geen broodje kaviaar te zijn. Wij zijn als PVV'ers hier nog steeds redelijk nuchter: doe maar gewoon.

Het interview vond plaats op 30 maart 2011 te Brussel.

NOTEN

- 1 G. Wilders was vanaf 1998 lid van de Tweede Kamer, aanvankelijk voor de VVD. In 2004 stapte hij uit de VVD en ging hij verder als de Groep-Wilders. In 2006 deed hij mee met de Tweede Kamerverkiezingen onder de naam Partij voor de Vrijheid en sindsdien is hij politiek leider en fractievoorzitter in de Tweede Kamer van de PVV.
- 2 De PVV behaalde bij de verkiezingen van 2009 vier zetels, één minder dan het CDA.
- 3 R. de Roon is sinds 30 november 2006 lid van de Tweede Kamerfractie van de PVV. Hij is woordvoerder buitenland, ontwikkelingssamenwerking en Europese Unie.
- 4 Motie over een verordening tot bepaling van een meerjarig financieel kader. *Handelingen van de Tweede Kamer 2009-2010*, 21501-20, nr. 445. De motie was mede ondertekend door Tweede Kamerlid voor de VVD, J.H. ten Broeke, en werd op 10 november 2009 aangenomen.
- 5 In de periode van het interview speelde een corruptieschandaal rond het Europees Parlement. Journalisten van de *Sunday Times* deden zich voor als lobbyisten en benaderden zestig Europarlementariërs. Drie van hen bleken bereid te zijn zich voor honderdduizenden euro's te laten omkopen en in ruil wijzigingsvoorstellen ten aanzien van Europese wetgeving in te dienen.
- 6 D.T. van der Stoep was van 2009 tot 2011 lid van het Europees Parlement voor de PVV. Hij was onder meer lid van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken maar was eerder lid van de begrotingscommissie. In augustus 2011 stapte hij op, aangezien hij onder invloed van alcohol een aanrijding had veroorzaakt en daarvoor zijn rijbewijs had moeten inleveren. Hij werd opgevolgd door A. Zijlstra. In december 2011 kreeg de PVV als gevolg van het Verdrag van Lissabon een zesde zetel toegekend. Deze zou toevallen aan Van der Stoep, maar omdat de PVV hem niet terug wilde als lid van de PVV-delegatie, keerde Van der Stoep op 15 december 2011 terug als onafhankelijk lid.
- 7 A.P.C. van Dijk is sinds 2006 lid van de Tweede Kamerfractie van de PVV. Hij is woordvoerder Financiën.
- 8 In mei 2010 vond een confrontatie plaats tussen Madlener en de Turkse minister van Europese Zaken Egemen Bağış. Madlener vroeg Bağış waarom Turkije de Tweede Kamerdelegatie weigerde te ontvangen vanwege Wilders, waarop de Turkse minister antwoordde: 'Racisme is een heel gevaarlijke ziekte waaronder Europa veel heeft geleden. Het is duidelijk dat er nog steeds mensen zijn die eraan lijden. Meneer Madlener, wij zullen u genezen.' In oktober 2010 werd duidelijk dat

- dit incident uit het verslag van het Europees Parlement was gehouden.
- 9 Mede als gevolg van de internationale kredietcrisis die in 2007 op de financiële markten ontstond en door ongecontroleerde uitgaven raakte Griekenland in 2010 in een grote financiële crisis. Europa zegde het land miljarden euro's aan noodkredieten toe op voorwaarde van zware bezuinigingsmaatregelen.
  - 10 Het Stabiliteits- en Groeipact is een reeks afspraken tussen landen van de eurozone die de stabiliteit van de euro moet garanderen. Een van de afspraken is dat een land zijn begrotingstekort niet tot meer dan 3 procent van het bruto binnenlands product mag laten oplopen.
  - 11 M.H. Thatcher was van 1979 tot 1990 premier van het Verenigd Koninkrijk. De Britse regering voerde onder haar leiding harde en succesvolle onderhandelingen met de andere lidstaten voor een lagere financiële bijdrage aan de Europese Gemeenschap. Een uitspraak van Thatcher waaraan in dit kader vaak wordt gerefereerd is: 'I want my money back.'
  - 12 Het Europees Parlement heeft een aantal malen de begroting afgewezen. Dat gebeurde achtereenvolgens in december 1979, mei 1988 en januari 2006.
  - 13 Galileo is de naam van het Europese civiele satellietnavigatiesysteem dat gebouwd wordt door de Europese Unie in samenwerking met de Europese ruimtevaartorganisatie ESA. Het is het grootste ruimtevaartproject aller tijden. Eind maart 2011 werd bekend dat dit project twee miljard euro meer zou gaan kosten dan het bedrag van 3,4 miljard dat aanvankelijk was geraamd.
  - 14 Eind 2007 werd in Napels maandenlang het vuil niet opgehaald omdat de vuilnisophaaldienst het afval niet meer kwijt kon. Dit probleem ontstond als gevolg van slecht bestuur, verzet van omwonenden tegen het openen van nieuwe stortplaatsen en afvalverwerkingsinstallaties, en de infiltratie van de ophaaldiensten door de maffia.
  - 15 S. Berlusconi was in de perioden 1994-1995, 2001-2006 en 2008-2011 premier van Italië. Hij maakte het afvalprobleem tot een van zijn speerpunten nadat hij in 2008 voor de derde maal premier van Italië werd.
  - 16 Zie ook het interview met Thijs Berman, hoofdstuk 8, p. 205-230.
  - 17 B. Belder is sinds 1999 lid van het Europees Parlement voor de SGP. In 2004 was hij lijsttrekker van de SGP bij de Europese verkiezingen en zat hij samen met J. Blokland van de CU in de fractie Onafhankelijkheid/Democratie. Sinds 2009 opereert de SGP onafhankelijk van de CU in het Europees Parlement en is ze aangesloten bij de fractie Europa van Vrijheid en Democratie.
  - 18 De regeringspartijen van het kabinet-Rutte I hadden in de Eerste Kamer geen meerderheid. In 2011 verkreeg gedoogpartner PVV weliswaar voor het eerst een aantal Senaatszetels, maar VVD, CDA en PVV hadden nog altijd niet geen meerderheid in de Eerste Kamer. De SGP-senatoren kregen hierdoor een sleutelfunctie, want zij konden het kabinet ten aanzien van bepaalde dossiers aan een meerderheid helpen.

- 19 M.R. Schaake is sinds 2009 lid van het Europees Parlement voor D66 en tevens lid van de Commissie Buitenlandse Zaken.
- 20 E. Bugalho is sinds 2001 secretaris-generaal van de niet-ingeschreven leden van het Europees Parlement.
- 21 De afkorting EVD staat voor Europa van Vrijheid en Democratie. De EVD-fractie is een eurokritische fractie die in 2009 werd gevormd. In deze fractie hebben onder meer de Deense Volkspartij, Lega Nord, de United Kingdom Independence Party en de SGP zitting.
- 22 Op 3 februari 2011 werd het rapport van Belder inzake de benadering van Iran door de Europese Unie met 62 stemmen voor en 3 tegen aangenomen. Het rapport laakte de slechte mensenrechtensituatie in Iran en de verdere militarisering van het land, en nam krachtig stelling tegen de wens van Iran om Israël van de kaart te vegen. Zie voor het rapport en de amendementen: www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A7-2011-0037+0+DOC+XML+VO//NL&language=NL (laatst geraadpleegd: 30 juli 2012).
- 23 N.P. Farage is een Britse politicus en partijleider van de United Kingdom Independence Party (UKIP). Hij is sinds 1999 lid van het Europees Parlement. Samen met F.E. Speroni bekleedt hij de functie van voorzitter van de EVD-fractie.
- 24 Op het moment waarop dit interview gehouden werd, was Berlusconi nog premier van Italië. In november 2011 trad hij af.
- 25 N. Kroes is sinds 2004 lid van de Europese Commissie. Van 2004 tot 2009 had ze de portefeuille mededinging. Sinds 2009 is ze vicevoorzitter van de Commissie en belast met het beleid voor ICT en Telecom.
- 26 Op 1 juni 2005 stemde 61,6 procent van de kiezers in een referendum tegen het voorliggende Europese grondwettelijk verdrag.
- 27 D.J. Eppink was van 1999 tot 2004 lid van het kabinet van Europees Commissaris F. Bolkestein, onder meer als speechschrijver en voor het onderhouden van contacten met het Europees Parlement. In 2007 publiceerde hij het boek *Europese Mandarijnen* over het dagelijks leven in de Europese Commissie. Sinds 2009 is hij lid van het Europees Parlement voor de Belgische Lijst Dedecker en maakt hij deel uit van de eurorealistische fractie Europese Conservatieven en Reformisten. In 2010 publiceerde hij het boek *De Toren van Babel staat in Brussel. Pleidooi voor een Verenigd Europa van Staten* (Tielt 2010).
- 28 Tito was van 1945 tot zijn overlijden in 1980 leider en alleenheerser van het destijds communistische Joegoslavië.
- 29 W.S.P. Fortuyn was een Nederlandse politicus, socioloog, columnist en publicist. In 2002 werd hij lijsttrekker van achtereenvolgens Leefbaar Nederland en de Lijst Pim Fortuyn. Hij was omstreten vanwege zijn kritische kijk op de islam en het vreemdelingenbeleid. Op 6 mei 2002 werd hij vermoord op het Media Park te Hilversum.

- 30 A. Ellian is een Iraans-Nederlandse rechtsgeleerde, filosoof en dichter. Sinds 2003 is hij werkzaam bij de Universiteit Leiden. In columns en weblogs voor onder andere *NRC Handelsblad* en *Elsevier* waarschuwt hij regelmatig voor de gevaren die volgens hem uitgaan van de politieke islam.
- 31 P. Cliteur is een Nederlandse rechtsgeleerde, filosoof, columnist en publicist. Hij is hoogleraar encyclopedie van het recht aan de Universiteit Leiden. In zijn publicaties toont hij zich kritisch tegenover de islam.
- 32 Zie ook noot 5, p. 282. Madlener heeft op 31 maart 2011 in België aangifte gedaan van corruptie tegen vier Europarlementariërs. Jerzy Buzek, die ten tijde van het interview voorzitter was van het Europees Parlement, heeft de Europese anticorruptiedienst OLAF verzocht een onderzoek te starten naar de vraag of de corruptie schadelijke gevolgen heeft gehad voor het Parlement. Het Parlement besloot verder een werkgroep op te zetten die met een strengere gedragscode voor parlementariërs moet komen. Ook de regels voor lobbyisten zullen worden aangescherpt.
- 33 Als gevolg van het Verdrag van Lissabon kreeg Nederland eind 2011 26 in plaats van 25 zetels. De extra zetel viel inderdaad toe aan de PVV. Zie ook noot 6, p. 282.
- 34 G.M.M.L. Verhofstadt was van 1999 tot 2008 premier van België. Sinds 2009 is hij fractieleider van de Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa in het Europees Parlement.
- 35 J. Daul is sinds 1999 lid van het Europees Parlement voor (Oost-)Frankrijk. Hij is lid van de Union pour un Mouvement Populaire. Sinds 2007 is hij fractievoorzitter van de Europese Volkspartij.
- 36 In de zomer van 2012 werd bekend dat Madlener na de verkiezingen van 12 september 2012 terug zou keren naar de Tweede Kamer.
- 37 De afkorting MEP staat voor Member of the European Parliament.
- 38 W.J. Bos was van 2002 tot 2010 politiek leider van de PvdA en van 2007 tot 2010 minister van Financiën en vicepremier. In 2009 declareerde hij zijn zonnebril nadat hij deze tijdens een ambtsreis naar Brussel was kwijtgeraakt.